

INTER · JURMO

Meri kuuntelee meissä

Jaakko Autio

INTER, JURMO

Meri kuuntelee meissä

En rumslig lyssningsinstallation på Jurmo.

A spatial listening installation on the island of Jurmo.

Tämä kirja kulkee kolmella kielellä, koska Jurmo ei kuulu vain yhdellä kielellä.

Suomi seuraa työn ajattelua.

Svenskan hör till öns vardag.

English opens the work for those who arrive from further away.

Kaikki kohdat eivät käänny samalla tavalla; joissain kohdissa kielet sanovat samasta paikasta eri asian.

Suomenkieliset tekstit on koottu ruotsiksi ja englanniksi kirjan loppuun.

De finska texterna finns samlade på svenska och engelska i slutet.

The Finnish texts are gathered in Swedish and English at the end.

I MATKA

Ennen kuin teos alkaa, alkaa Jurmo.

Ön börjar redan på vägen.

The work begins before it is visible.

Saapuminen on järjestys, ei
tunnelma.

Laiva, kuulutus, satama. Kyltti. Jurmo.

Jollekin saari alkaa vasta, kun jalka osuu laituriin.
Jollekin se alkaa jo silloin, kun kaupungista
lähdetään ja ollaan mielessä matkalla kotiin.

Paikkaa kuunnellaan ennen kuin siihen tuodaan
mitään.

Ensimmäinen työ on olla lisäämättä. Se on kävelyä, katsomista, säätä, odottamista.

Jää ja vesi eivät pysy erillään. Myös ajatus joutuu liikkumaan niiden välissä.

II PENKKI

Kuulija istuu äänten keskellä.

Havet framför. Kapellet och kyrkogården bakom.

The listener is already inside the work.

Istahda hetkeksi.

Tässä on penkki.

Tuolla on puu.

Sen takana on meri.

Edessä on puu.

Sen takana on meri.

Selän takana kappeli ja

hautausmaa.

Penkki antaa kuuntelemiselle paikan ennen
kaiuttimia. Se ei lupaa yksityistä kokemusta, vaan
asettaa kehon suuntien väliin.

Ympärillä on puhetta, tuulta, kohinaa. Sanoja,
joihin ei tarvitse tarttua.

Kuulija ei katso teosta ulkopuolelta. Hän on jo rakenteessa.

Silmät painuvat kiinni.

On pimeää, silmäluomien takana.

Se pimeä on pinta.

Hengitys on aalto.

Ja kohina on se ääni, joka

kuuluu jo sisälläsi.

*Det mörkret är en yta. Andetaget är en våg. Och suset
är ljudet som redan finns inne i dig.*

That dark is a surface. The breath is a wave. And the
hum is the sound already inside you.

III KYSYMYS

Kysymys ei pyydä kaunista vastausta.

Frågan söker inte ett vackert svar.

Which sound, gone, would take Jurmo with it?

Mistä huomaat olevasi Jurmossa?

Mitä merkitystä merellä on täällä?

Mikä on se ääni tai ilmiö, jota ilman Jurmo ei olisi enää Jurmo?

Mikä on muuttunut, mikä on pysynyt samana?

Vastaukset eivät tule heti. Ensin naurua,
korjauksia, katseita toisiin. Joku aloittaa,
jättää lauseen kesken. Joku toinen jatkaa siitä,
mihin edellinen pysähtyy.

Eivät ihmiset minulle puhu.
He hakevat Jurmoa toisistaan.

KUULTUNA · UR INSPELNINGARNA

Tystnaden där emellan.

Flundran och siken. Alger.

Motorsåg. Båtmotor.

Meri tulee puheeseen monena kuvana:
aaltojen pehmeytänä, myrskynä,
kylmyytänä, kalastuksena, levänä ja
kunnioituksena.

Kalat vähenivät, kampela, siika. Puhutaan
levästä. Ekologinen tieto elää arjen muistissa.

Till och med i det yttersta havsbandet.
Jopa uloimmassa merivyöhykkeessä.

IV TYÖ

Paikka pysyy avoimena, koska sitä tehdään.

Det öppna landskapet är också arbete.

The landscape is maintained by work.

Talkoissa raivataan katajikkoo ja
vadelmapuskia, katsotaan savua,
testataan paloruiskua.

Avoim kiviranta ei ole pelkkää
maisemaa, vaan yhteisen työn
tulos.

Kuuntelun paikka on hoidettu, käytetty ja
muistettu maa, ei näyttämö.

Betoni painoi, sotki, kuivui hitaasti ja vaati
oman aikansa. Muoto ei saanut olla kuva
merestä, vaan sen piti olla väline, joka
palauttaa äänen meren suuntaan.

Betoni pitää ajatuksen
hitaana. Se ei anna muodon
tulla symboliksi heti.

Kaiutinten kivikehä katsoo kohti saaren vanhoja
kivimuotoja.

Asettuu kehään penkin ympärille, suut kohti merta. Kehä ei tule tyhjästä.

V ÄÄNITYÖ

Kaikkea ei valita siksi, että se olisi kaunista.

Allt material blir inte rent.

The clumsy takes were kept, not cleaned out.

Kaksi äänitysjaksoa keväällä 2026:

Kolmekymmentä ihmistä,
kolmekymmentä mikrofonia,
neljä seuruetta pöytien ääressä.

Kesäkuussa 2026 teos rakennettiin paikalleen:

kymmenen kaiutinta,
kolme kuuntelupistettä,
puhetta suomeksi ja ruotsiksi.

Teoksen sisäinen narraatio äänitetään suomeksi,
ruotsiksi ja englanniksi.

Saaren asukkaita ja niitä, joiden suku on kasvanut
saareen kiinni.

Jurmon kappelin polkuharmooni
on soinnut yli sata vuotta.
Kukaan ei muista, mistä se tuli.

Siitä äänitetään jokainen sävel
omaksi raidakseen,
yksi kutakin kaiutinta kohden.

Yhdessä ne resonoivat:
matala ääni, sumutorven kaltainen,
lempeä ihmisäänelle.
Se tasaa eri suunnista tulleen puheen
ja sitoo sen yhteen.

Älä yritä erottaa kaikkea.

Lautasten kilinää, lapsen keskeytystä. Väärään aikaan tullutta naurua, tuulen pilaamaa ottoa. Mikään niistä ei jää pois.

Anna puheen olla puhetta, tuulen tuulta. Anna kohinan jatkua.

Kun silmät sulkeutuvat, pimeä on yksi pinta muiden
joukossa. Ei pakopaikka.

Sisään. Ulos.

Ääni ei tule lähemmäs. Etäisyys alkaa kuulua tarkemmin.

VI TEOS KIVIKOSSA

Äänet palautuvat paikkaan.

Rösterna återvände till platsen.

The voices return to the place that had shaped them.

Kun teos on paikallaan, se ei ole
esineenä valmis.

Se alkaa vasta kun tuuli, penkki,
ihmisäänet, meri ja kuulijan oma aika
osuvat sen rakenteeseen.

Teos ei täytä maisemaa, vaan tekee kuultavaksi,
kuinka paljon maisema kantaa.

Jos tietoisuustyöstä jää jotakin arkeen, se on
tapa kohdella maailmaa:

Tarkkuudella;
kärsivällisyydellä;
haluttomana omistaa sitä,
mikä liikkuu itsen läpi.

Meri saa jäädä matalaksi pohjaksi, joka kuuntelee
meissä.

VII AVAJAISET JA KESÄ

Teos alkaa käyttää aikaa.

Ön fortsatte med sitt.

The work began to stay.

Avajaiset eivät tehneet teoksesta
tapahtumaa. Ne näyttivät, että teos
pystyi kantamaan ihmisiä ilman että
heidän täytyi esiintyä sille.

Joku jää penkille, toinen kuuntelee
kauempaa. Joku puhuu hiljaa toisen kanssa.
Saksofoni kulkee hetken kappelin sisällä.

Kesällä teos jää saarelle.

Jokainen kuuntelu alkaa eri säästä. Tuuli
muuttaa tasapainoa, meri pohjaa; vierailija
tuo mukanaan oman rytmensä.

Rakenne säilyy. Silti kokemus ei
toistu samana.

Kun silmät aukeavat, siinä on puu. Ja
sen läpi meri.

When the voices fade, the island stays.
Wind in the grass, the sea low behind it,
the distance.

*När rösterna tystnar finns ön kvar.
Vinden i gräset, havet lågt bakom allt,
avståndet.*

Kun äänet vaimenevat, saari jää.

Veden näkee. Meren kuulee.

Meri ei katoa vedestä – se
katoaa siitä, miten
kuuntelemme.

KÄÄNNÖKSET · ÖVERSÄTTNINGAR ·
TRANSLATIONS

Kirjan suomenkieliset tekstit kootaan tähän ruotsiksi ja englanniksi, osa osalta, kirjan järjestyksessä.

Bokens finska texter samlas här på svenska och engelska, del för del, i bokens ordning.

The book's Finnish texts are gathered here in Swedish and English, part by part, in the order of the book.

I MATKA · RESAN · THE JOURNEY

Ankomsten är en ordning, inte en stämning.

Arrival is an order, not a mood.

Färjan, utropet, bannan. Skylten. Jurmo.

The ferry, the announcement, the harbour. The sign. Jurmo.

För någon börjar ön först när foten når bryggan. För någon redan när man lämnar staden och i tankarna är på väg hem.

For some the island begins only when a foot meets the pier. For others already when leaving the city, on the way home in the mind.

Platsen lyssnar man till innan något förs dit.

The place is listened to before anything is brought into it.

Det första arbetet är att inte tillföra: att gå, att se, väder, att vänta.

The first work is to add nothing: walking, looking, weather, waiting.

Is och vatten håller sig inte åtskilda. Också tanken måste röra sig däremellan.

Ice and water do not stay apart. Thought, too, must move between them.

II PENKKI · BÄNKEN · THE BENCH

Slå dig ner en stund. Där är ett träd. Bakom det havet.

Sit down for a while. There is a tree. Behind it, the sea.

Framför ett träd. Bakom det havet. I ryggen kapellet och kyrkogården.

A tree in front. The sea behind it. At your back, the chapel and the graveyard.

Bänken ger lyssnandet en plats före högtalarna. Den lovar ingen privat upplevelse, utan ställer kroppen mellan väderstrecken.

The bench gives listening a place before the speakers. It promises no private experience; it sets the body between directions.

Runtomkring finns tal, vind, brus. Ord man inte behöver gripa tag i.

Around you: speech, wind, a wash of sound. Words you need not catch.

Lysnaren betraktar inte verket utifrån. Hon är redan i strukturen.

The listener does not watch the work from outside. She is already inside its structure.

Ögonen faller igen. Det är mörket, bakom ögonlocken.

The eyes fall shut. It is dark, behind the eyelids.

Det mörkret är en yta. Andetaget är en våg. Och bruset är det ljud som redan finns inom dig.

That darkness is a surface. The breath is a wave. And the wash of sound is already within you.

III KYSYMYS · FRÅGAN · THE QUESTION

Frågan ber inte om ett vackert svar.

The question does not ask for a beautiful answer.

Hur märker du att du är på Jurmo? Vilken betydelse har havet här? Vilket ljud eller fenomen vore Jurmo inte längre Jurmo förutan?

How do you know you are on Jurmo? What does the sea mean here? Which sound or phenomenon, gone, would mean Jurmo is no longer Jurmo?

Svaren kommer inte genast. Först skratt, rättelser, blickar mot de andra. Någon börjar, lämnar meningen halv. Någon annan fortsätter där den förra stannade.
The answers do not come at once. First laughter, corrections, glances at the others. Someone begins and leaves a sentence half-finished. Someone else continues from where the last one stopped.

Människorna talar inte till mig. De söker Jurmo hos varandra.
People were not speaking to me. They were seeking Jurmo in one another.

Havet kommer in i talet som många bilder: vågornas mjukhet, storm, köld, fiske, alger och vördnad.
The sea enters speech as many images: the softness of waves, storm, cold, fishing, algae, and respect.

Fisken minskade, flundran, siken. Man talar om alger. Den ekologiska kunskapen lever i vardagens minne.
The fish grew fewer — flounder, whitefish. Algae are spoken of. Ecological knowledge lives in everyday memory.

IV TYÖ · ARBETET · THE WORK

På talkot rijs enbuskar och hallonsnår, man ser på röken, provar brandsprutan.
At the work-bee, juniper and raspberry thickets are cleared, smoke is watched, the fire pump is tested.

Den öppna stenstranden är inte bara landskap, utan resultatet av gemensamt arbete.
The open stony shore is not only landscape, but the result of shared work.

Lysnandets plats är skött, brukad och ihågkommen mark, ingen scen.
The place of listening is tended, used and remembered land, not a stage.

Betongen tyngde, smutsade, torkade långsamt och krävde sin tid. Formen fick inte vara en bild av havet, utan ett redskap som återför ljudet mot havet.
The concrete weighed, soiled, dried slowly and demanded its own time. The form was not to be an image of the sea, but an instrument that returns sound toward it.

Betongen håller tanken långsam. Den låter inte formen genast bli en symbol.
The concrete keeps the thought slow. It will not let the form become a symbol too soon.

Högtalarnas stenring vänder sig mot öns gamla stenformationer; den sluter sig kring bänken, mynningarna mot havet. Ringen kommer inte ur tomma intet.
The stone ring of speakers faces the island's old stone forms; it closes around the bench, mouths toward the sea. The ring does not come from nothing.

V VÄANITYÖ · LJUDARBETET · THE SOUND
WORK

Allt väljs inte för att det är vackert.

Not everything is chosen because it is beautiful.

*Två inspelningsperioder våren 2026: trettio människor, trettio mikrofoner, fyra
sällskap vid borden. I juni 2026 byggdes verket på plats: tio högtalare, tre
lyssningspunkter, tal på finska och svenska.*

Two recording periods in spring 2026: thirty people, thirty microphones, four
groups around the tables. In June 2026 the work was built in place: ten speakers,
three listening points, speech in Finnish and Swedish.

*Av Jurmo kapells tramporgel spelas varje ton in som ett eget spår. Av dem föds ett lågt
ljud, likt en mistlur, som ekar i talets mellanrum och binder samman belbeten.*

From the pump organ of Jurmo chapel, each note is recorded as its own track.
From them a low sound is born, like a foghorn, sounding in the gaps between voices
and binding the whole together.

Försök inte skilja ut allt.

Do not try to separate everything.

*Tallrikars klirr, ett barns avbrott. Skeratt vid fel tillfälle, en tagnings förstörd av
vinden. Inget av det lämnas bort.*

The clink of plates, a child's interruption. Laughter at the wrong moment, a take
ruined by the wind. None of it is left out.

Låt talet vara tal, vinden vind. Låt bruset fortsätta.

Let speech be speech, the wind wind. Let the wash of sound go on.

När ögonen sluts är mörkret en yta bland andra – ingen tillflykt.

When the eyes close, the dark is one surface among others — not a refuge.

VI TEOS KIVIKOSSA · VERKET I STENRÖSET ·
THE WORK IN THE STONES

*När verket står på plats är det inte färdigt som föremål. Det börjar först när vinden,
bänken, människorösterna, havet och lyssnarens egen tid möts i dess struktur.*

When the work stands in place, it is not finished as an object. It begins only when
wind, bench, human voices, sea and the listener's own time meet in its structure.

Verket fyller inte landskapet, utan gör hörbart hur mycket landskapet redan bär.

The work does not fill the landscape; it makes audible how much the landscape
already carries.

*Om något av medvetandearbetet stannar i vardagen är det ett sätt att möta världen:
med noggrannhet, med tålmod, utan vilja att äga det som rör sig genom en själ.*

If anything of the awareness-work remains in daily life, it is a way of meeting the
world: with precision, with patience, unwilling to own what moves through
oneself.

Havet får förbli den låga grund som lyssnar i oss.

The sea may remain the low ground that listens in us.

VII AVAJAISET JA KESÄ · INVIGNINGEN OCH
SOMMAREN · THE OPENING AND THE
SUMMER

Invigningen gjorde inte verket till en bändelse. Den visade att verket kunde bära människor utan att de behövde uppträda för det.

The opening did not turn the work into an event. It showed that the work could carry people without their having to perform for it.

Någon stannar på bänken, en annan lyssnar på avstånd. Någon talar lågt med en annan. En saxofon rör sig en stund inne i kapellet.

Someone stays on the bench, another listens from further off. Someone speaks quietly with another. A saxophone moves for a while inside the chapel.

Om sommaren stannar verket på ön.

In summer the work stays on the island.

Varje lyssning börjar i ett annat väder. Vinden ändrar balansen, havets botten; besökaren bär med sig sin egen rytm.

Each listening begins in different weather. Wind shifts the balance, the sea its ground; the visitor brings a rhythm of their own.

Strukturen består. Ändå upprepas upplevelsen aldrig likadan.

The structure holds. Yet the experience never repeats the same.

Vattnet ser man. Havet hör man.

Water is seen. The sea is heard.

Havet försvinner inte ur vattnet – det försvinner ur hur vi lyssnar.

The sea does not vanish from the water — it vanishes from how we listen.

INTER, JURMO · MERI
KUUNTELEE MEISSÄ

INTER on Jaakko Aution teossarja, jossa paikkaa lähestytään ihmisten, äänten, säätilojen ja etäisyyksien välissä. Jurmossa tämä tapahtui kappelin, hautausmaan, penkin ja meren suunnassa.

INTER, Jurmo on toteutettu yhteistyössä John Nurmisen Säätiön kanssa osana säätiön Meren puolella (Sea Too) -hanketta.

Taiteilijan työskentelyä on tukenut Taiteen edistämiskeskus.

Tekstit, teos ja valokuvat: Jaakko Autio.
jaakkoautio.com

Ilmakuva sekä avajaiskuvat (saksofoni ja kuulijat): Joonas T. Laine, John Nurmisen Säätiö.

Taiteen edistämiskeskus
Center for Contemporary Art
Arts Promotion Centre Finland

TEOSTIEDOT · VERKUPPGIFTER · WORK DETAILS

TEOS · WORK

INTER, Jurmo — Meri kuuntelee meissä

LAJI · MEDIUM

Tilallinen kuunteluinstallaatio

Spatial listening installation

RAKENNE · CONFIGURATION

Kymmenen torvikaiutinta — hiekkaa, turvetta, nokea ja sementtiä; kolme kuuntelupistettä

Ten horn speakers — sand, peat, soot and cement; three listening points

DRAMATURGIA · FORM

Sattumanvarainen — tietokone arpoo puheet ja kahdeksantoista välikettä. Noin kolme tuntia materiaalia.

Aleatoric — a computer draws the voices and eighteen interludes. About three hours in all.

TEKIJÄ · ARTIST

Jaakko Autio · 2026

PAIKKA · SITE

Jurmo — kappelin ja hautausmaan läheisyys, kasvot merelle

Jurmo — beside the chapel and graveyard, facing the sea

ÄÄNILÄHTEET · SOURCES

Yhteisön puhe (suomi, ruotsi); Jurmon kappelin polkuharmooni

Community voices (Finnish, Swedish); the pump organ of Jurmo chapel

ÄÄNITYS JA RAKENNUS · RECORDING & BUILD

Kaksi jaksoa keväällä 2026 — 30 ihmistä, 30 mikrofonia, neljä seuruetta. Rakennettu kesäkuussa 2026.

Two sessions, spring 2026 — 30 people, 30 microphones, four groups. Installed June 2026.

Paikassa klo 7–19, kuulokepisteet ympäri vuorokauden · narraatio suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi · esillä 14.9.2026 asti.

jaakkoautio.com

Yhteistyössä John Nurmisen Säätiön kanssa, osana Meren puolella (Sea Too) -hanketta. Taiteilijan työskentelyä on tukenut Taiteen edistämiskeskus.

